

FLYGFISKEN.

Skiss af Live.

Vi voro på resa från Pascagoula till Port Natal. Det var en härlig afton. Marelden blänkte i vatten, och i sydväst gnistrade Södra korts vackra stjärnkronstallation på himlahalvvet, allt under det en ljum passadvind smekte hän över vattnet, flyende vårt fartygs hvita segel.

På kajutteket satt kaptenen i ligg-konserven med ett par engelska damer, hvilka som passage-rare skulle medfölja till Sydafrika. Nedanför, på lovarts halvdäck, promenerade vaktshavande styrman fram och tillbaka, troligen försjunken i ljufva droppmerter om sin flicka, allt tycktes var endrakt och harmoni.

Men inne i skansen, för-ut, sutton vi, sex styrken arma syndare, och försökte stilla vår gluprande hunger med en ej alltför lukullisk supé, bestående att utan socker och flinthärda knallar utan smör.

Det var nämligen fredagsafton, och vår utvikt på socker och smör utdelades hvarje lördag. Då fördes ett utsvävande lefnadssätt under fyra dagar, och resultatet varit alltid det samma: på onsdagens afton voro rariteterna slut, och så var det bara att skuta till nästa lördag.

Sådant är sjömanslivet.

Endast gubben Larsson lyckades standigt att få sitt smör och socker att räcka veckan ut. Han frässade mest de sista dagarna i veckan och gjorde sig då alltid ett särskildt nöje av att så omständigt och rasinerat möjligt förevisa sina förråd för oss andra utsvultna stater.

Men hans hjärtå var förhårdadt, och på alla böner om subsidiär svarede han standigt: "Den, som spar, han har" — hvilket just ej förbättrade situationen.

Irrågavarande fredagsafton var drystrare än vanligt ty gubben Larsson gjorde sig alldes särskildt möda att breda ovänlig mycket smör på sina knallar.

Han var till och med så generos att han visade sin smorask för mig med anmärkningen, att "denna vec-ka fick han nog hälften över på sin ranson."

Naturligtvis bevärdigade jag, icke den ushigen med ett enda ord till svar. — Men jag tänkte: "vän-tu du, din fan!"

Bäst vi sutto så, förmåns plötsligt ett behagligt frasande utifrån kabynnen, och strax därpå tråfades min nasa af ett det allra som ljufligaste stekos.

Kocken höll tydlingen på att ste-ka sill för kaptenen.

Sill!! Ack, jag skulle gärna be-talt en half månads surt förvarvål hyra för en bit stekt sill i detta ogonblick.

Jag tittade under lugg på min kamrat Johan. Jo! Hans långa näsa hade redan snappat oppet; det såg sig af hona hans beteende.

Och när jag hörde, att kocken lade en ny smörkllick på pannjärnet, stod det knapp i mänsklig förmaga att längre styra sitt könsrör.

Johan skrufvade sig oroligt på sin kista. Han blef alt oroligare, ju mera den förbröksa silldöden spred sig och flyttade sig så småningom närmare och närmare till min plats.

Och när gubben Larsson med en suck af belåtenhet satte undan sina smör- och sockerskar, hvissade Johan af en röst, som skalif af smissrörelse:

— Vill du ha sill?

Mitt föräkt kände inga gränder. Hade Johan verkligen hjärtå att så hånlyckan!

Annu en gång hörde jag den ledre frestrelsens röst:

— Vill du ha sill?

Och jag svarade med båfvande hjärtå:

— Visst fan vill jag ha sill; men inte här kan ha nän inre.

— Nå, men nog skulle man kunna meta upp ett par stycken om man ville... För, ser du, nu jag hjälpte kocken i dag att göra rent i proviantkällaren akter över, så såg jag, att silkkagen stod alldes rätt under luckan. Och när nu kocken är i kabyssen och "gubben" sitter och mojängar på taket, så tänkte jag att....

— Ja visst tusan!

— Kila ut du och prata litet med styrman — återgå Johan — så skall jag smarta ha kvällsmaten färdig. Nåja, frestelsen var förfärlig, och jag begaf mig följkjälig ut på däck. Gick akter-över lagom för att möta styrman, när han på sin promenad kom för-över.

— Ropade styrman?

— Nej, inte har jag ropat.

— Det var märkvärdigt, jag tyckte bestämt, att styrman ropade.

— Nej, säger jag, och för resten ska' di inte tycka något, din valp. Gå förut.

— Styrman!!!

— Hva är' da?

— Hva' fan är' da' som styrman fält på storträjan akter-ut?

— På storträjan?

— Ja, min lif ser det inte ut som mälarfärg.

— Mälarfärg! Kors för attan millioner!

Och så fick jag hjälpa min höga forman af med plagget i fråga. Men hur vi sökte och letade, så fanns det ingen mälarfärg på rocken och styrman gjorde sig just i ordning att plöcka fram sitt mest utvalda förråd af eder, när plötsligt kaptenens rost hördes uppifrån kajutteket:

— Där va' min själ en! Styrman, styrman, kom med och lamerna.

Och samtidigt såg jag min vän Johan med minst 19 knops fart komma rusande för-över ifrån.

Men låt oss folja Johan på hans expedition.

När han sett mig i samtal med styrman, smet han behändigt akter-över, i lä om kajutan. Slank in genom dörren på akterkant, innan för hvilken nedgången till proviantkällaren var belägen.

Fick försiktigt upp luckan. Körde ned näven och anmämde två sällar medelst ett stadt grepp, som samma egenhet gjorde oss alla att förturerna till flyktande ande.

— Hvem ringa de för? frågar du.

Jag kunde säga dig det, men huvudet bär väl ett namn?

Ung eller gammal, naninlös eller känd, ringa klockorna dock samma egenhetshymn, som med en underlig makt dragna tankarna dit-över till andra sidan — döden.

Så gör sig fri från hvardags-tanka en stund, fri från livets äförfärdiga och förfärdiga förföring.

Och så skulle återtåget anträdas.

Försiktigt spejde han runt i kajuthornan för att se om vägen var fri. Då färdig han plötsligt hörde kaptenen uppe på kajutteket omntalade för de damer, att just i dessa farvattnen förekom mycket flygfisk, och att det ofta hände, att sådant nattetid föll ned ombord på däcket.

Så gör sig fri från hvardags-tanka en stund, fri från livets äförfärdiga och förfärdiga förföring.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende humor, och ur stånd att hejda sig kastade han med en rask knyck denna sällan upp på taket, hvarefter han ansåg best att förflytta till proviantkällaren.

Då vaknade Johans inneboende